

ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ

St. III
p. 406

ΣΩ. Κλειτοφῶντα τὸν Ἄριστωνύμου τις ἡμῖν διηγείτο α
ἕναγχος, ὅτι Λυσία διαλεγόμενος τὰς μὲν μετὰ Σωκράτους
διατριβὰς ψέγοι, τὴν Θρασυμάχου δὲ συνουσίαν ὑπερε-
παινοῖ.

ΚΛΕΙ. Ὅστις, ὦ Σώκρατες, οὐκ ὀρθῶς ἀπεμνημόνεύε σοι 5
τοὺς ἐμοὶ περὶ σοῦ γενομένους λόγους πρὸς Λυσίαν· τὰ μὲν
γὰρ ἔγωγε οὐκ ἐπῆνον σε, τὰ δὲ καὶ ἐπῆνον. ἐπεὶ δὲ
δῆλος εἶ μεμφόμενος μὲν μοι, προσποιούμενος δὲ μηδὲν
φροντίζειν, ἦδιστ' ἂν σοι διεξέλθοιμι αὐτοὺς αὐτός, ἐπειδὴ
καὶ μόνω τυγχάνομεν ὄντε, ἵνα ἡττόν με ἡγήη πρὸς σὲ φαύλως 10
ἔχειω. νῦν γὰρ ἴσως οὐκ ὀρθῶς ἀκήκοας, ὥστε φαίη πρὸς
ἐμὲ ἔχειω τραχυτέρως τοῦ δέοντος· εἰ δέ μοι δίδως παρ-
ρησίαν, ἦδιστα ἂν δεξαίμην καὶ ἐθέλω λέγειν.

ΣΩ. Ἄλλ' αἰσχρὸν μὴν σοῦ γε ὠφελεῖν με προθυμου- 407
μένου μὴ ὑπομένειν· δῆλον γὰρ ὡς γνοὺς ὄπη χείρων εἰμί
καὶ βελτίων, τὰ μὲν ἀσκήσω καὶ διώξομαι, τὰ δὲ φεύξομαι
κατὰ κράτος.

ΚΛΕΙ. Ἀκούοις ἄν. ἐγὼ γάρ, ὦ Σώκρατες, σοὶ συγγιγνό- 5
μενος πολλάκις ἐξεπληττόμην ἀκούων, καὶ μοι ἐδόκεις παρὰ
τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κάλλιστα λέγειν, ὅποτε ἐπιτιμῶν

406 α 3 ὑπερεπαινοῖ Λ D : ὑπερεπαινεῖ F α 5 ὅστις] ὅστις ἦν
Hermann: ὅστις ... Schanz α 8 μηδὲν φροντίζειν Λ F D : μηδὲν
εἰδέναι in marg. rec. α α 10 ὄντε D et fecit Λ²: ὄντες Λ F d
α 11 πρὸς ἐμὲ Λ: πρὸς με F α 13 ἂν οἴμ. F 407 α 6 ἐδόκεις
Λ F: ἐδόκει D

τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός, ὕμνεις
 b λέγων· “Ποῖ φέρεσθε, ὠνθρωποι; καὶ ἀγνοεῖτε οὐδὲν τῶν
 δεόντων πράττοντες, οἷτινες χρημάτων μὲν πέρι τὴν πᾶσαν
 σπουδὴν ἔχετε ὅπως ὑμῖν ἔσται, τῶν δ’ ἕων οἷς ταῦτα
 παραδώσετε ὅπως ἐπιστήσονται χρῆσθαι δικαίως τούτοις,
 5 οὔτε διδασκάλους αὐτοῖς εὐρίσκετε τῆς δικαιοσύνης, εἶπερ
 μαθητόν—εἰ δὲ μελετητόν τε καὶ ἀσκητόν, οἷτινες ἐξασκή-
 σουσιν καὶ ἐκμελετήσουσιν ἱκανῶς—οὐδέ γ’ ἔτι πρότερον
 ὑμᾶς αὐτοὺς οὕτως ἐθεραπεύσατε. ἀλλ’ ὀρώντες γράμματα
 c καὶ μουσικὴν καὶ γυμναστικὴν ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς
 παῖδας ὑμῶν ἱκανῶς μεμαθηκότας—ἂ δὴ παιδείαν ἀρετῆς
 εἶναι τελείαν ἠγείσθε—κάπειτα οὐδὲν ἦττον κακοὺς γιγνο-
 μένους περὶ τὰ χρήματα, πῶς οὐ καταφρονεῖτε τῆς νῦν
 5 παιδεύσεως οὐδὲ ζητεῖτε οἷτινες ὑμᾶς παύσουσι ταύτης τῆς
 ἀμουσίας; καίτοι διὰ γε ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥαθυ-
 μίαν, ἀλλ’ οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν,
 καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῷ καὶ πόλεις πόλεσιν ἀμέτρως καὶ
 d ἀναρμόστως προσφερόμεναι στασιάζουσι καὶ πολεμοῦντες τὰ
 ἔσχατα δρῶσιν καὶ πάσχουσιν. ὑμεῖς δέ φατε οὐ δι’ ἀπαι-
 δευσίαν οὐδὲ δι’ ἀγνοίαν ἀλλ’ ἐκόντας τοὺς ἀδίκους ἀδίκους
 εἶναι, πάλιν δ’ αὖ τολμᾶτε λέγειν ὡς αἰσχροὺς καὶ θεομισῆς
 5 ἢ ἀδικίας· πῶς οὖν δὴ τις τό γε τοιοῦτον κακὸν ἐκὼν αἰροῖτ’
 ἄν; Ἦττων ὅς ἂν ἦ, φατέ, τῶν ἡδονῶν. οὐκοῦν καὶ τοῦτο
 ἀκούσιον, εἶπερ τὸ νικᾶν ἐκούσιον; ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου
 τό γε ἀδικεῖν ἀκούσιον ὁ λόγος αἰρεῖ, καὶ δεῖν ἐπιμέλειαν τῆς
 e νῦν πλείω ποιεῖσθαι πάντ’ ἀνδρα ἰδίᾳ θ’ ἅμα καὶ δημοσίᾳ
 συμπάσας τὰς πόλεις.”

Ταῦτ’ οὖν, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ὅταν ἀκούω σοῦ θαμὰ
 λέγοντος, καὶ μάλα ἀγαμαι καὶ θαυμαστῶς ὡς ἐπαινω.

a 8 θεός AD f: θεοῖς F ὕμνεις S: ὑμεῖς A: ὕμνοις FD (ὕμνεῖς f d)
 b 2 πᾶσαν τὴν F b 5 ἀμελεῖτε καὶ ante οὔτε add. recc. b 6 εἰ
 δὲ AD: εἶτε F b 7 γ’ ἔτι.] γέ τι Baumann: γε Schanz c 1 τε
 AF: om. D c 3 ἠγείσθε F: ἠγησθε AD d 1 προσφερόμεναι AD f:
 προσφέρομεν αἰ F: προσφερόμενοι Ast d 3 alterum ἀδίκους om. F
 d 6 ἦττον ὡς ἂν ἦ F e 3 ἐγὼ ὦ Σώκρατες F ἀκούσω F θαμὰ]
 θαῦμα F

καὶ ὁπόταν αὖ φῆς τὸ ἐφεξῆς τούτῳ, τοὺς ἀσκούντας μὲν 5
 τὰ σώματα, τῆς δὲ ψυχῆς ἡμεληκότας ἕτερόν τι πράττειν
 τοιοῦτον, τοῦ μὲν ἄρξοντος ἀμελεῖν, περὶ δὲ τὸ ἀρξόμενον
 ἐσπουδακεῖναι. καὶ ὅταν λέγῃς ὡς ὅτῳ τις μὴ ἐπίσταται
 χρῆσθαι, κρεῖττον ἔαν τὴν τούτου χρῆσιν· εἰ δὲ τις μὴ
 ἐπίσταται ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι μηδὲ ὠσὶν μηδὲ σύμπαντι τῷ 10
 σώματι, τούτῳ μῆτε ἀκούειν μῆθ' ὄραν μῆτ' ἄλλην χρεῖαν
 μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι κρεῖττον ἢ ὑπηροῦν χρῆσθαι.
 καὶ δὴ καὶ περὶ τέχνην ὡσαύτως· ὅστις γὰρ δὴ μὴ ἐπίσταται 408
 τῇ ἑαυτοῦ λύρα χρῆσθαι, δῆλον ὡς οὐδὲ τῇ τοῦ γείτονος, οὐδὲ
 ὅστις μὴ τῇ τῶν ἄλλων, οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ, οὐδ' ἄλλῳ τῶν
 ὀργάνων οὐδὲ κτημάτων οὐδενί. καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς ὁ
 λόγος οὗτός σοι, ὡς ὅστις ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, 5
 τούτῳ τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ καὶ μὴ ζῆν κρεῖττον ἢ ζῆν
 πράττουντι καθ' αὐτόν· εἰ δὲ τις ἀνάγκη ζῆν εἴη, δούλω ἄμεων
 ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν τῷ τοιοῦτῳ τὸν βίον ἐστὶν ἄρα, καθάπερ b
 πλοίου παραδόντι τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ, τῷ μαθόντι
 τὴν τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικὴν, ἣν δὴ σὺ πολιτικὴν, ὧ
 Σώκρατες, ἐπονομάξεις πολλακίς, τὴν αὐτὴν δὴ ταύτην δικα-
 στικὴν τε καὶ δικαιοσύνην ὡς ἐστὶν λέγων. τούτοις δὴ τοῖς 5
 λόγοις καὶ ἑτέροις τοιοῦτοις παμπόλλοις καὶ παγκάλως λεγο-
 μένοις, ὡς διδακτὸν ἀρετὴ καὶ πάντων ἑαυτοῦ δεῖ μάλιστα
 ἐπιμελεῖσθαι, σχεδὸν οὐτ' ἀντεῖπον πρόποτε οὐτ' οἶμαι μῆ- c
 ποτε ὕστερον ἀντεῖπω, προτρεπτικωτάτους τε ἡγοῦμαι καὶ
 ὠφελιμωτάτους, καὶ ἀτεχνῶς ὡσπερ καθεύδοντας ἐπεγείρειν
 ἡμᾶς. προσεῖχον δὴ τὸν νοῦν τὸ μετὰ ταῦτα ὡς ἀκουσόμενος,
 ἐπανερωτῶν οὐτι σὲ τὸ πρῶτον, ὧ Σώκρατες, ἀλλὰ τῶν 5
 ἡλικιωτῶν τε καὶ συνεπιθυμητῶν ἢ ἐταίρων σῶν, ἢ ὅπως δεῖ
 πρὸς σὲ περὶ αὐτῶν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζειν. τούτων γὰρ

ο 7 ἄρξαντος F (suprascr. ον Γ) ο 9 εἰ δὲ Λ D : εἰ δέ F : om.
 Stobaeus α ι γὰρ δὲ F Stobaeus : γὰρ ἂν δὲ Λ : γὰρ ἂν D et in
 marg. f ἐπίσταται Λ F D : ἐπίστηται α α 7 εἴη om. Stobaeus
 b 4 δὲ Λ D : δι F c ι μήποτ' ἐσύστερον F c 2 (bis) προτρεπι-
 κωτάτους Schanz γὰρ post τε add. Par. 1809 c 5 οὐ τι δ τις
 in marg. f c 6 ἐτέρων F (corr. Γ)

τοὺς τὶ μάλιστα εἶναι δοξαζομένους ὑπὸ σοῦ πρώτους
 ἐπανηρώτων, πυθθανόμενος τίς ὁ μετὰ ταῦτ' εἶη λόγος, καὶ
 d κατὰ σὲ τρόπον τινα ὑποτείνων αὐτοῖς, “ὦ βέλτιστοι,”
 ἔφη, “ὕμεις, πῶς ποτε νῦν ἀποδεχόμεθα τὴν Σωκράτους
 προτροπὴν ἡμῶν ἐπ' ἀρετῆν; ὡς ὄντος μόνου τούτου,
 ἐπεξελθεῖν δὲ οὐκ ἐνὶ τῷ πράγματι καὶ λαβεῖν αὐτὸ τελέως,
 5 ἀλλ' ἡμῖν παρὰ πάντα δὴ τὸν βίον ἔργον τοῦτ' ἔσται, τοὺς
 μῆπω προτετραμμένους προτρέπειν, καὶ ἐκείνους αὖ ἐτέρους;
 ἢ δεῖ τὸν Σωκράτη καὶ ἀλλήλους ἡμᾶς τὸ μετὰ τοῦτ' ἐπανερω-
 e τᾶν, ὁμολογήσαντας τοῦτ' αὐτὸ ἀνθρώπῳ πρακτέον εἶναι, τί
 τούντευθεν; πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμεν δικαιοσύνης πέρι
 μαθήσεως; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἡμᾶς προύτρεπεν τοῦ σώματος
 ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, μηδὲν προνοοῦντας ὄρων καθάπερ
 5 παῖδας ὡς ἔστιν τις γυμναστικὴ καὶ ἰατρικὴ, κἄπειτα ὠνεῖ-
 διζεν, λέγων ὡς αἰσχροὺν πυρῶν μὲν καὶ κριθῶν καὶ ἀμπέλων
 ἐπιμέλειαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, καὶ ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα
 διαπонуμέθα τε καὶ κτώμεθα, τούτου δ' αὐτοῦ μηδεμίαν
 τέχνην μηδὲ μηχανήν, ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τὸ σῶμα,
 10 ἐξευρίσκειν, καὶ ταῦτα οὔσαν. εἰ δ' ἐπανηρόμεθα τὸν ταῦθ'
 409 ἡμᾶς προτρέποντα· λέγεις δὲ εἶναι τίνας ταύτας τὰς τέχνας;
 εἶπεν ἂν ἴσως ὅτι γυμναστικὴ καὶ ἰατρικὴ. καὶ νῦν δὴ τίνα
 φαμέν εἶναι τὴν ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ τέχνην; λέγέσθω.”
 Ὁ δὲ δὴ δοκῶν αὐτῶν ἐρρωμενέστατος εἶναι πρὸς ταῦτα ἀπο-
 5 κρινόμενος εἶπέν μοι ταύτην τὴν τέχνην εἶναι ἥνπερ ἀκούεις
 σὺ λέγοντος, ἔφη, Σωκράτους, οὐκ ἄλλην ἢ δικαιοσύνην.
 Εἰπόντος δ' ἐμοῦ “Μὴ μοι τὸ ὄνομα μόνον εἴπης, ἀλλὰ ὧδε.
 b ἰατρικὴ πού τις λέγεται τέχνη· ταύτης δ' ἐστὶν διττὰ τὰ
 ἀποτελούμενα, τὸ μὲν ἰατροῦς ἀεὶ πρὸς τοῖς οὔσι ἐτέρους
 ἐξεργάζεσθαι, τὸ δὲ ὑγίειαν· ἔστιν δὲ τούτων θάτερον οὐκέτι

d 1 ὑπό τινων F d 4 γρ. ἐν Ven. 184: ἐν AFD d 6 ἐκείνους
 AFD: ἐκείνοισ al. Schanz d 7 τοῦτ'] τότ' F ἐπανερωτῶν FD:
 ἐπερωτῶν A e 10 ἐπανηρόμεθα F (corr. f) a 4 αὐτῶν] αὐτοῦ F
 (corr. f) a 5 μοι om. Stobaeus a 7 δ' ἐμοῦ D: δέ μου AF
 Stobaeus μόνον εἴπης AFD: εἴπης μόνον Stobaeus ὧδε AFD:
 ὧδ' Stobaeus

τέχνη, τῆς τέχνης δὲ τῆς διδασκούσης τε καὶ διδασκομένης
 ἔργον, ὃ δὴ λέγομεν ὑγείαιαν. καὶ τεκτονικῆς δὲ κατὰ ταῦτα 5
 οἰκία τε καὶ τεκτονικὴ τὸ μὲν ἔργον, τὸ δὲ διδάγμα. τῆς δὴ
 δικαιοσύνης ὡσαύτως τὸ μὲν δικαίους ἔστω ποιεῖν, καθάπερ
 ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας ἐκάστους· τὸ δ' ἕτερον, ὃ δύναται ποιεῖν
 ἡμῖν ἔργον ὁ δίκαιος, τί τοῦτό φαμεν; εἰπέ." Οὗτος μὲν, ὡς c
 οἶμαι, τὸ συμφέρον ἀπεκρίνατο, ἄλλος δὲ τὸ δέον, ἕτερος δὲ
 τὸ ὠφέλιμον, ὃ δὲ τὸ λυσιτελοῦν. ἐπανήκει δὴ ἐγὼ λέγων
 ὅτι "Κἀκεῖ τὰ γε ὀνόματα ταῦτ' ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν τεχνῶν,
 ὀρθῶς πράττειν, λυσιτελοῦντα, ὠφέλιμα καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα· 5
 ἀλλὰ πρὸς ὅτι ταῦτα πάντα τείνει, ἐρεῖ τὸ ἴδιον ἐκάστη ἢ
 τέχνη, οἷον ἢ τεκτονικὴ τὸ εὖ, τὸ καλῶς, τὸ δεόντως, ὥστε
 τὰ ξύλινα, φήσει, σκευὴ γίνεσθαι, ἢ δὴ οὐκ ἔστιν τέχνη. d
 λεγέσθω δὴ καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ὡσαύτως." τελευτῶν
 ἀπεκρίνατό τις ὦ Σώκρατες μοι τῶν σῶν ἐταίρων, ὅς δὴ
 κομψότατα ἔδοξεν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτ' εἶη τὸ τῆς δικαιοσύνης
 ἴδιον ἔργον, ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς, φιλίαν ἐν ταῖς πόλεσιν 5
 ποιεῖν. οὗτος δ' αὖ ἐρωτώμενος τὴν φιλίαν ἀγαθὸν τ' ἔφη
 εἶναι καὶ οὐδέποτε κακόν, τὰς δὲ τῶν παίδων φιλίας καὶ
 τὰς τῶν θηρίων, ἃς ἡμεῖς τοῦτο τοῦνομα ἐπονομάζομεν, οὐκ
 ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας ἐπανερωτώμενος· συνέβαινε γὰρ αὐτῷ
 τὰ πλείω τὰς τοιαύτας βλαβερὰς ἢ ἀγαθὰς εἶναι. φεύγων c
 δὴ τὸ τοιοῦτον οὐδὲ φιλίας ἔφη τὰς τοιαύτας εἶναι, ψευδῶς
 δὲ ὀνομάζειν αὐτὰς τοῦτως ὀνομάζοντας· τὴν δὲ οὕτως
 καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν. τὴν δὲ
 ὁμόνοιαν ἐρωτώμενος εἰ ὁμοδοξίαν εἶναι λέγοι ἢ ἐπιστήμην, 5
 τὴν μὲν ὁμοδοξίαν ἠτίμαζεν· ἠναγκάζοντο γὰρ πολλαὶ καὶ
 βλαβερὰ γίνεσθαι ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων, τὴν δὲ φιλίαν
 ἀγαθὸν ὠμολογῆκει πάντως εἶναι καὶ δικαιοσύνης ἔργον,
 ὥστε ταῦτόν ἔφησεν εἶναι ὁμόνοιαν [καὶ] ἐπιστήμην οὕσαν,

b8 ἐκεῖ τοὺς Df Stobaeus: ἐκείνους A: ἐκείνους τοὺς F c3 ἐπαν-
 ἤκειν A D: ἐπανήκειν F δη A Stobaeus: δ' F D c4 κἀκεῖ
 AFD: ἐκεῖ Stobaeus c6 ἐκάστη ἢ Stobaeus: ἐκάστη AFD
 d1 φήσει AFD: φήσει fccit A² (v. s. v.) d9 αὐτὸν pr. F
 o5 ἀνερωτώμενος F o9 καὶ sccl. Bekker

10 ἀλλ' οὐ δόξαν. ὅτε δὴ ἐνταῦθα ἤμεν τοῦ λόγου ἀποροῦντες,
 410 οἱ παρόντες ἱκανοὶ ἦσαν ἐπιπλήττειν τε αὐτῷ καὶ λέγειν ὅτι
 περιεδράμηκεν εἰς ταῦτον ὁ λόγος τοῖς πρώτοις, καὶ ἔλεγον
 ὅτι “ Καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τις ἐστὶ καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι,
 καὶ περὶ ὅτου εἰσὶν ἔχουσι λέγειν· τὴν δὲ ὑπὸ σοῦ λεγομένην
 5 δικαιοσύνην ἡ ὁμόνοια, ὅποι τείνουσά ἐστιν, διαπέφευγεν,
 καὶ ἀδηλον αὐτῆς ὅτι ποτ' ἔστιν τὸ ἔργον.”

Ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τελευτῶν καὶ σὲ αὐτὸν ἠρώτων,
 καὶ εἰπές μοι δικαιοσύνης εἶναι τοὺς μὲν ἐχθροὺς βλάπτειν,
 b τοὺς δὲ φίλους εὖ ποιεῖν. ὕστερον δὲ ἐφάνη βλάπτειν
 γε οὐδέποτε ὁ δίκαιος οὐδένα· πάντα γὰρ ἐπ' ὠφελίᾳ πάν-
 τας δρᾶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δις ἀλλὰ πολὺν δὴ
 ὑπομείνας χρόνον [καὶ] λιπαρῶν ἀπείρηκα, νομίσας σε τὸ
 5 μὲν προτρέπειν εἰς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν κάλλιστ' ἀνθρώπων
 δρᾶν, δυοῖν δὲ θάτερον, ἢ τοσοῦτον μόνον δύνασθαι, μακ-
 ρότερον δὲ οὐδέν, ὃ γένοιτ' ἂν καὶ περὶ ἄλλην ἠντιωαοῦν
 τέχνην, οἷον μὴ ὄντα κυβερνήτην καταμελετῆσαι τὸν ἔπαιον
 c περὶ αὐτῆς, ὡς πολλοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἀξία, καὶ περὶ τῶν
 ἄλλων τεχνῶν ὡσαύτως· ταῦτὸν δὴ καὶ σοί τις ἐπενέγκοι
 τάχ' ἂν περὶ δικαιοσύνης, ὡς οὐ μᾶλλον ὄντι δικαιοσύνης
 ἐπιστήμονι, διότι καλῶς αὐτὴν ἐγκωμιάζεις. οὐ μὴν τό γε
 5 ἐμὸν οὕτως ἔχει· δυοῖν δὲ θάτερον, ἢ οὐκ εἰδέναί σε ἢ
 οὐκ ἐθέλειν αὐτῆς ἐμοὶ κοινωνεῖν. διὰ ταῦτα δὴ καὶ πρὸς
 Θρασύμαχον οἶμαι πορεύσομαι καὶ ἄλλοσε ὅποι δύναμαι,
 ἀπορῶν· ἐπεὶ εἴ γ' ἐθέλεις σὺ τούτων μὲν ἤδη παύσασθαι
 d πρὸς ἐμὲ τῶν λόγων τῶν προτρεπτικῶν, οἷον δέ, εἰ περὶ
 γυμναστικῆς προτετραμμένος ἢ τοῦ σώματος δεῖν μὴ ἀμελεῖν,
 τὸ ἐφεξῆς ἂν τῷ προτρεπτικῷ λόγῳ ἔλεγεσ οἷον τὸ σῶμά
 μου φύσει ὄν οἷας θεραπείας δεῖται, καὶ νῦν δὴ ταῦτὸν
 5 γιγνέσθω. θές τὸν Κλειτοφῶντα ὁμολογοῦντα ὡς ἔστιν κατα-

a 1 γρ. ἐπεχείρησαν ἐπιπλήττειν A a 3 ἡ A F Stobaeus: om. D
 a 5 ὅποι F: ὅπου A D b 3 δὲ A D: γὰρ F b 4 καὶ secl. Baumann
 b 8 οἷον A D: om. F (ἢ suprascr. f) c 7 πορεύσομαι D f et fecit
 A²: πορεύομαι A F ὅποι Bekker: ὅπη A F D d 3 τῷ ἐφεξῆς F

γέλαστον τῶν μὲν ἄλλων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, ψυχῆς δέ,
 ἧς ἕνεκα τᾶλλα διαπονούμεθα, ταύτης ἡμεληκέναι· καὶ τᾶλλα e
 πάντα οἷον με νῦν οὕτως εἰρηκέναι τὰ τούτοις ἐξῆς, ἃ καὶ
 νυνδὴ διήλθον. καὶ σου δεόμενος λέγω μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν,
 ἵνα μὴ, καθάπερ νῦν, τὰ μὲν ἐπαινῶ σε πρὸς Λυσίαν καὶ πρὸς
 τοὺς ἄλλους, τὰ δέ τι καὶ ψέγω. μὴ μὲν γὰρ προτετραμμένῳ 5
 σε ἀνθρώπῳ, ὧ Σώκρατες, ἄξιον εἶναι τοῦ παντὸς φήσω,
 προτετραμμένῳ δὲ σχεδὸν καὶ ἐμπόδιον τοῦ πρὸς τέλος ἀρετῆς
 ἐλθόντα εὐδαίμονα γενέσθαι.

Θ 1 καὶ τᾶλλα . . . εἰρηκέναι om. F: add. in marg. f
 Λ D: δ' ἔτι F

Θ 5 δέ τι

